

LES AVENTURES DE / TINTÍN

LES AVENTURES DE TINTÍN

PERSONATGES (per ordre d'aparició)

1. Tintín 1:
2. Ciutadà 1 :
3. Ciutadà 2 :
4. Ciutadà 3 :
5. Ciutadà 4 :
6. Professor Sanders :
7. Professor Hardmuth :
8. Professor Bergamotte :
9. Inca 3 :
10. Inca 4 :
11. Inca 5 :
12. Capità Haddock 1 :
13. Professor Tornassol :
14. Dupont :
15. Dupond :
16. Indi 1 :
17. Indi 2 :
18. Indi 3 :
19. Inca 1 :
20. Inca 2 :
21. Tintín 2:
22. Capità Haddock 2 :
23. Zorrino :
24. Rei inca :
25. Inca espia :

ESCENA 1^a

(Som en una ciutat, i Tintín està fent veure que està esperant algú. Apareix un ciutadà .)

Ciutadà 1 : Mireu! Ja arriben, ja són aquí! Ràpid!

(Entren per una banda els altres ciutadans, que fan de periodistes, i per l'altra banda, els tres científics.)

Ciutadà 2 : Professor Sanders, com ha anat l'expedició?

Professor Sanders : Molt bé, molt bé. Feia anys que no teníem tant èxit en les nostres expedicions a Sudamèrica. Estem molt satisfets.

Ciutadà 3 : Professor Hardmuth, és cert que han trobat restes antigues que tenen més de 2.000 anys?

Professor Hardmuth : Hem d'acabar de fer una sèrie de proves en els nostres laboratoris, però les primeres impressions són de troballes de molta antiguitat i molt valor.

(Apareixen tres inques que s'ho miren tot de lluny.)

Ciutadà 4 : Han tingut algun problema amb les autoritats peruanes?

Professor Bergamotte : De cap manera. Han estat molt amables en tot moment i ens han facilitat molt la feina.

(En Tintín s'acosta per saber què passa.)

Tintín 1: Perdoni, qui són aquests senyors?

Ciutadà 1 : Són tres membres de l'expedició arqueològica al Perú que acaben d'arribar. Diuen que han trobat molts tresors, i fins i tot una mòmia inca!

Tintín 1: Una mòmia? Carai!

Ciutadà 4 : Professor, professor... Quan podrem veure tot el què han arribat a trobar?

Professor Sanders : Està previst muntar una exposició la setmana que ve al Museu Nacional.

Professor Hardmuth : Demà passat oferirem una roda de premsa amb tots els detalls. I ara, permeti'ns que anem a descansar. El viatge ha estat llarg i pesat.

(Marxen els científics, els periodistes darrere, excepte el ciutadà 2; els inques els segueixen.)

Ciutadà 2 : Ai... això acabarà malament...

Tintín 1 : Què vol dir?

Ciutadà 2 : Recordi les expedicions a Egipte, quan van trobar la mòmia de Tutankhamon. Tots els expedicionaris van morir per la maldició del faraó.

Tintín 1 : Au, va! Aquestes coses són invencions, no passa de veritat.

Ciutadà 2 : Ja ho veurem, ja, ja ho veurem... La qüestió és que aquesta gent han agafat les restes d'un rei i les han tret del seu país. Què pensaria vostè si vinguessin uns estrangers i s'emportessin les restes de Jaume I o de Guifrà el Pilós?

Tintín 1 : Home, potser té raó.

Ciutadà 2 : Ja li dic jo... Això acabarà malament...

(El ciutadà 2 se'n va i apareixen el capità Haddock 1 i el Professor Tornassol.)

Capità Haddock 1 : Tintín! Quan fa que has arribat?

Tintín 1 : Molt poquet, capità, no més de 5 minuts.

Capità Haddock 1 : Llamps i trons! Tenia moltes ganes de veure't, vailet! Passaràs uns dies de vacances molt tranquils a Molins de Dalt!

Tintín 1 : Això espero! Professor Tornassol! Com està?

Professor Tornassol : Dijous.

Tintín 1 : Com diu?

Professor Tornassol : Dijous. No és dijous avui?

Tintín 1 : Sí, però jo li preguntava com està!

Professor Tornassol : Tornassol, em dic Tornassol. Molt content de saludar-lo.

Capità Haddock 1 : Tintín, ja veus que el professor continua a la lluna, com sempre.

Professor Tornassol : Capità, capità! Que estem fent tard! Hem d'anar a buscar en Tintín a l'estació!

(El professor agafa de la mà al capità i surt corrents. En Tintín els segueix.)

Tintín 1 : I tant... unes vacances tranquil·líssimes!

ESCENA 2^a

(Som a la ciutat. Apareix en Tintín i el capità.)

Tintín 1: Li ha agradat l'espectacle, capità?

Capità Haddock 1: Sí, en general sí que m'ha agradat. Sobretot aquell mag, ha estat increïble!

Tant de bo tingués els seus poders o sabés fer els seus trucs!

Tintín 1: Per què? Li agradaria tancar algú dins una caixa i anar clavant espases?

Capità Haddock 1: No! El què voldria fer ha estat l'altre truc! El de convertir aigua en vi!

(Entra el ciutadà 4 venent diaris.)

Ciutadà 4: Extra! Extra! El professor Sanders cau víctima d'una estranya malaltia! Extra, extra!

Tintín 1: Ei, noi! Dóna-me'n un! *(En Tintín compra el diari i el venedor se'n va.)*

Ha vist això capità?

Capità Haddock 1: El què?

Tintín 1: "El famós arqueòleg James Sanders ha estat hospitalitzat aquesta nit degut a una estranya malaltia que l'ha deixat inconscient i sense cap tipus de reacció física." Què estrany!

Capità Haddock 1: No ho veig tan estrany. Deu haver agafat una malaltia exòtica d'aquestes.

(Entren en Dupont i Dupond.)

Tintín 1: Dupont i Dupond! Com estan?

Dupont: Xxxxxt! Estem en missió secreta!

Dupond: Jo encara diria més... Estem en missió secreta! Aaaah... veig que ja ha llegit la notícia!

Tintín 1: Sí, quines casualitats, eh? La gent encara es pensarà que existeix una maledicció...

Dupont: No riguis tant, perquè el diari no ho explica tot!

Capità Haddock 1: No? Què hi falta?

Dupond: L'expedició al país dels inques estava formada per 7 professors universitaris. Sap quants han caigut per aquesta malaltia?

Tintín 1: El professor Sanders no és l'únic?

Dupont: Estimat Tintín, dels set científics, cinc ja són a l'hospital.

Capità Haddock 1 : Cinc? Llamp de rellamp! Com pot ser?

Dupond : I els direm una altra cosa que no sap ningú més. Al costat d'on s'han trobat els cossos dormits, sempre hi havia al terra, uns vidres trencats.

Tintín 1: Vidres trencats? Això és molt misteriós...

Dupont : Ja ho pots ben dir. Ara mateix anàvem a visitar el professor Hardmuth. És un dels dos que encara estan bé.

Tintín 1: Que hi hagi sort! A veure si esbrinen què està passant!

(En Tintín i el capità marxen. Els policies van a trobar el professor Hardmuth, que ja està amb dos policies.)

Dupond : Bona tarda, professor Hardmuth!

Professor Hardmuth : De bona tarda res de res! Trobo inconcebible aquesta vigilància a la què em tenen sotmès des d'aquest matí! Exigeixo que marxin i em deixin tranquil!

Ciudadà 3 : Porta tot el dia intentant fer-nos marxar.

Dupond : Això no pot ser, professor. Compregui que la situació és molt estranya, i...

Professor Hardmuth : Romanços! Als meus col·legues els deuria picar algun mosquit quan estàvem allà i ja està. Joestic bé!

Ciudadà 1 : Ho sentim molt, senyor, però les nostres ordres són protegir-lo i així ho farem.

Dupont : Exactament! Però ara vosaltres podeu marxar a descansar, que us rellevem i ens quedem nosaltres.

Ciudadà 3 : Vol dir, senyor? N'està segur?

Dupont : I tant! Estant nosaltres aquí, és impossible que li passi res.

(Els dos policies marxen. El professor va amunt i avall amb els dos bessons enganxats.)

Professor Hardmuth : Volen deixar de seguir-me?

Dupond: No el deixarem sol ni un moment, professor.

Dupont : Jo encara diria més, no el deixarem sol. És el nostre deure i així l'acomplirem.

Dupond : Molt ben dit, Dupont! *(Mentre parlen, el professor es separa d'ells i s'amaga.)*

Dupont : Professor?

(Se sent un sorol de vidres trencats. Troben el professor a terra.)

Dupond : Déu meu! Ara sí que l'hem feta bona!

Dupont : Jo encara diria més, ara sí que bona l'hem feta!

ESCENA 3^a

(Tintín, el capità i en Tornassol arriben a casa del Professor Bergamotte, que és amb un policia.)

Professor Tornassol : Hipòlit!

Professor Bergamotte : Tornassol! Quant de temps sense veure't, vell amic!

Professor Tornassol : Et vull presentar els meus amics, en Tintín i el capità Haddock.

Professor Bergamotte : Caram, tot un mariner. Aquest és el mindundi que m'acompanya fins i tot al lavabo.

Ciudadà 2 : No pot ser d'una altra manera, professor. Ja sap que...

Professor Bergamotte : ... que només quedo jo dels set expedicionaris... Sí, ja ho sé!

Tintín 1: Professor, aquest és un dels motius pels qual som aquí. Gràcies a la seva amistat amb en Tornassol, havíem pensat de saber de primera mà què creu que està passant.

Professor Bergamotte : Que què crec que està passant? Que ha de ser, la maledicció dels inques!

Capità Haddock 1 : Però vostè creu en aquestes coses?

Professor Bergamotte : Senyor mariner, després del què vaig veure allà i del què ha passat als meus companys, com vol que no hi cregui?

Tintín 1: I què va veure allà?

(El professor s'aparta per tal de recrear la troballa de la mòmia. Entren els altres dos professors i els tres indis. Estan davant una gran capsa.)

Professor Sanders : Això fa pinta d'un descobriment importantíssim!

Professor Hardmuth : Què deu ser, què deu ser? Obre-ho, sanders! No puc esperar més!

Indi 1 : Perdonin, senyors, però creiem que seria una imprudència obrir aquest sarcòfag.

Indi 2 : Podria pertànyer a un dels grans reis inques de tota la nostra història.

Professor Bergamotte : Doncs per aquest motiu l'hem d'obrir! Per això som aquí!

(Obren el sarcòfag. Els indis s'agenollen.)

Professor Hardmuth : Déu meu!

Professor Sanders : Increïble!

Professor Bergamotte : Fantàstic! Esplèndid! Meravellós!

Professor Sanders : Nois, ens l'hem d'emportar a Europa.

Indi 3 : No poden fer això! Seria un sacrilegi!

Professor Hardmuth : El vostre govern ens ha donat permís per excavar per tot arreu i per emportar-nos tot el què vulguem.

Indi 1 : Però això és diferent, es tracta d'un rei inca i no pas qualsevol. És en Rascar Capac!

Professor Bergamotte : Com si fos la tia Maria, ens és igual!

Indi 2 : Però i la maledicció? *(Tots s'aturen.)*

Professor Hardmuth : Quina maledicció?

Indi 1 : Ho diu aquí, als costats del sarcòfag.

Indi 3 : “Arribaran set pàlids estrangers i em portaran lluny d'aquí. Però la maledicció divina del sol els seguirà allà on vagin dins les set boles de cristall”

Professor Sanders : Xorrades! Això no són més que històries per fer por als nens. Les malediccions no existeixen, la màgia no existeix, res de tot això existeix. L'únic que és veritat és que ens emportem la mòmia.

Indi 2 : Que el vostre Déu us protegeixi, perquè el nostre us acaba de maleir.

(Marxen i tornem a ser a casa el professor.)

Professor Tornassol : Ostres, Hipòlit! Però com se us va ocórrer?

Professor Bergamotte : No pensàvem que fos veritat, Tornassol. Mai ho hauríem pensat.

Professor Tornassol : No! Que com no se us va ocórrer viatjar amb una empresa de baix cost?
Us hauria sortit a meitat de preu!

Capità Haddock 1 : Professor, que això és molt seriós!

Professor Tornassol : I tant, m'he deixat la porta oberta...

Professor Bergamotte : Voleu veure en Rascar Capac?

Tintín 1: És aquí? No és al museu?

Professor Bergamotte : Amb tot el què ha passat aquests dies, no l'hem volgut treure.

(Obre una capsa i allà està la mòmia.)

Capità Haddock 1 : Era lleig com un pecat, aquest inca.

Professor Tornassol : Que li ha passat a aquest pobre noi? Que no heu encés la calefacció?

Professor Bergamotte : Aquí està el causant de totes les desgràcies. He iniciat el procés per tal de tornar-la al lloc d'on la vam treure, però crec que ja és massa tard.

Ciudadà 2 : No pateixi, professor, no li pot passar res. Apart de mi, la casa està rodejada per deu policies més. És impossible que entri ningú.

Professor Bergamotte : Ja podeu vigilar, que això són forces misterioses i paranormals.

Tintín 1: El policia té raó, professor. Per molt estrany que sembli, alguna persona ha de ser la que trenqui aquestes boles de cristall. I vostè està molt protegit.

Professor Bergamotte : Digui-li al professor Hardmuth...

(De sobte es tanquen els llums. Se senten crits i vidres trencats.)

Capità Haddock 1 : Mil dimonis se'ls emportin! Què passa aquí?

Tintín 1: Capità? On és!

Ciudadà 2 : Vigilin les portes, que no surti ningú!

(S'obren els llums. El professor Bergamotte és a terra. La mòmia no hi és.)

Tintín 1: Professor!

(El policia s'acosta al cos.)

Ciudadà 2 : Hem fet tard. Dorm com tots els altres.

Professor Tornassol : Que li ha agafat son de cop? Qin lloc per posar-se a dormir!

Capità Haddock 1 : Aquesta porta està oberta. I algú que corria m'ha donat un cop.

Ciudadà 2 : Deu haver entrat i marxat per aquí. Sigui qui sigui, encara ha de ser a prop.

Som-hi!

(El policia, el capità i Tintín marxen. Es queda el professor Tornassol.)

Professor Tornassol : Vols que et faci companyia? *(Se'l mira.)* D'acord.

ESCENA 4^a

(A l'escenari tenim en Tintín, el capità, el professor Tornassol i dos policies.)

Ciudadà 3 : Així doncs, ningú ha vist res de res?

Capità Haddock 1 : Què volies que veiéssim, carquinyoli remullat? Si ens hem quedat a les fosques!

Ciudadà 4 : Sí, capità, això ha quedat clar, però bé ha dit que algú ha topat amb vostè en algun moment.

Capità Haddock 1 : Clar, el mateix que s'ha endut la mòmia, subproducte d'ectoplasma!

Tintín 1 : Capità, s'ha de calmar. Només intenten ajudar.

Capità Haddock 1 : Doncs anem ben servits amb aquesta ajuda. Vostès eren a fora, no han vist entrar ni sortir ningú. Ja em diràs com s'explica! Ha estat un fantasma, no?

Ciudadà 3 : Pel què sembla, algú ha aprofitat el moment en què aquesta part de la casa ha quedat sense vigilància. Ha obert la finestra del saló, ha llençat la bola de cristall i s'ha emportat la mòmia.

Tintín 1 : Però algú l'havia d'ajudar, no? Perquè han tallat els llums des de dins!

Ciudadà 4 : Déu meu! Això pot voler dir...

Tintín 1 : Que aquesta persona potser encara és dins la casa!

Ciudadà 3 : Vostès busquin per l'ala dreta i nosaltres buscarem per l'ala esquerra.

Capità Haddock 1 : Professor, quedi's aquí!

Professor Tornassol : Que me'n vagi a dormir? Ara mateix!

(Tots marxen. El professor comença a fer-ho, però troba una cosa a terra.)

Professor Tornassol : Caram! Què és això? *(Ho agafa.)* Sembla un braçalet daurat. Se li deuria caure a aquell pobre noi que tenien aquí dins. Amb la cara que feia, segur que se li ha caigut al marxar.

(Apareixen dos inques.)

Inca 1 : Sacrilegi! Ha gosat posar-se un braçalet de Rascar Capac!

Inca 2 : Portem-lo al temple per ser castigat!

Professor Tornassol : Oh, perdonin, no saben pas a quina hora passa l'autobús?

(Els inques agafen el professor, el lliguen i se l'emporten.)

Professor Tornassol : Però què fan? Que m'esperen per dinar!

(Tornen en Tintín, el capità i els policies.)

Tintín 1: Professor? Professor? No l'ha sentit cridar, capità?

Capità Haddock 1 : Sí, m'ho ha semblat. Però aquí no hi és.

Ciudadà 3 : Potser ha marxat a la seva habitació.

Ciudadà 4 : Amb les coses tan estranyes que fa i diu...

Capità Haddock 1 : Ep, no es fiqui amb el professor.

Tintín 1: Mireu! Sembla que aquí hi ha hagut algun tipus de baralla!

Capità Haddock 1 : Ostres! Tornassol! Tornassol! On és?

Ciudadà 3 : Mirin! No és seu, això? *(Agafa el paraigües del professor.)*

Capità Haddock 1 : El seu paraigües! Mai aniria enlloc sense ell!

Tintín 1: Mare meva, que em sembla que han segrestat el professor!

ESCENA 5ª

(Som a l'hospital, on hi ha els 3 expedicionaris dormits. Dupond i Dupont són a l'escenari. Entren Tintín i el capità.)

Dupont : Tintín! Capità Haddock! Què hi fan per aquí?

Tintín 1: Hem vingut a veure si trobem alguna pista que ens ajudi a saber on pot estar el professor Tornassol.

Dupond : Ai, sí, pobre professor. Encara no en saben res?

Capità Haddock 1 : Això els pregunto jo, vosaltres sou la policia, carcamals! Sou els que hauríeu d'estar buscant el nostre amic!

Dupont : I ho estem fent, ho estem fent, cregui'ns!

Tintín 1: Però què fan aquí?

Dupont : Ens han telefonat els metges que s'encarreguen del cas dels expedicionaris. Es veu que passa alguna cosa. Ah, per allà vénen.

(Entren els dos doctors.)

Ciudadà 1 : Bon dia tinguin!

Dupond : Bon dia!

Dupont : Jo encara diria més, bon dia!

Dupond : Vostès diran. Hi ha novetats? Han trobat el remei per la malaltia?

Ciudadà 2 : Res de tot això, senyors. Al contrari, cada vegada estem més desorientats.

Ciudadà 1 : Hem provat totes les medecines i remeis coneguts, i res de res, els professors continuen dormint.

Ciudadà 2 : I ara s'ha afegit un altre fet encara més sorprenent.

Tintín 1: Sí? Quin és?

Ciudadà 1: De seguida ho veuran. S'acosten les dotze del migdia.

Capità Haddock 1 : I què redimonis passa a les dotze?

Ciudadà 1 : Això!

(De cop i volta els expedicionaris desperten tots de cop i comencen a cridar i a dir paraules sense sentir.)

Professor Sanders : S'ha matao Paco! S'ha matao Paco!

Professor Hardmuth : Abril, cerral, abril, cerral...

Professor Bergamotte : A robar carteras! Que no hay pasta pa comer!

(Tornen a dormir de cop i volta.)

Capità Haddock 1 : Terrorífic!

Ciudadà 2 : I cada dia a les dotze es reprodueix el mateix.

Ciudadà 1 : No sabem què fer, ja ho hem provat tot.

(Els doctors s'aparten per veure els pacients.)

Dupond : Això sembla més greu del què ens pensàvem. I com els doctors, tampoc sabem cap on anar.

Tintín 1 : Nosaltres volíem anar al port.

Dupont : Al port? Per què?

Tintín 1 : El Professor Bergamotte va dir que havia estat fent gestions per tornar la mòmia al Perú, i anàvem a visitar el vaixell on l'havia de carregar.

Dupont : Aah... És una bona pista. Nosaltres interrogarem les famílies dels professor, a veure si els van dir alguna cosa abans de caure dormits.

Dupond : Però una cosa us volem prometre. No descansarem fins que trobem el professor Tornassol!

Dupont : Anirem fins on faci falta, remoure cel i terra! Però els prometem que el trobarem!

ESCENA 6^a

(A l'escenari hi ha dos policies amb un inca. Entren Tintín i el capità.)

Ciudadà 3 : Aquí, senyor Tintín, capità! Som aquí!

Tintín 1 : Bona tarda! Han rebut el nostre avís?

Ciudadà 4 : Sí, sí, cap problema. Aquest és Huiracocha, el capità del "Pachacamac", el vaixell que marxa demà cap a Perú.

Ciudadà 3 : Li hem demanat si ens podia respondre unes preguntes i no ha posat cap impediment.

Tintín 1 : Perfecte. Bé, capità Huiracocha, entén el meu idioma?

Inca 3 : Sí, senyor, perfectament.

Capità Haddock 1 : Mira, filibuster. Estem buscant un amic nostre. Segurament l'han segrestat uns indis com tu i volem saber si els has vist.

Inca 3 : No senyor, jo no he vist a ningú.

Tintín 1 : Miri, és aquest. *(Li ensenya una foto.)* No li sona la cara?

Inca 3 : Em sap greu, però no, estic segur que no l'he vist mai. I si em permeten, he de tornar al vaixell.

Ciudadà 4 : D'acord. Ens sap greu, senyors. Sembla que per aquí no ha passat.

(Els policies marxen amb l'inca. Darrere Tintín i el capità apareixen dos inques més.)

Capità Haddock 1 : Mal rellamp se'ls emporti a tots. Hem vingut aquí per res.

Tintín 1 : Ui, capità, no s'ha fixat? Estic segur que mentia. Ha dit que no coneixia el professor, sense mirar la fotografia!

Capità Haddock 1 : Com? Trinxeraire dels Càrpats!

(Els dos inques s'acosten i els posen un ganivet al coll.)

Inca 4 : Serà millor que us estigueu quietes i callats una estona.

Inca 5 : Escolteu bé. Deixeu de buscar el vostre amic. Ell ja està sentenciat, i suposo que no voldreu que us passi el mateix.

Inca 4 : Torneu a casa vostra i deixeu de seguir-nos. És l'últim avís!

(Els llencen a l'aigua i marxen corrents. Tintín i el capità tornen a l'escenari.)

Capità Haddock 1 : Ectoplasmes! Diplodocus! Pirates d'aigua dolça! I ara què fem? No podem tornar sense el professor!

Tintín 1: És clar que no! I si cal, anirem fins al Perú a buscar-lo!

(Va entrant tothom per a cantar la cançó.)

Renoi en quina aventura ens hem ficat
ha estat per sorpresa, ha estat sense voler.
Tot perquè uns científics de visita al Perú
van trobar un rei inca i fins aquí el van dur.

Anem cap al Perú!
Hem de trobar el nostre amic, el bon Tornassol!
Anem cap al Perú!
Que es preparin aquests inques que ja venim!

Set científics dormen ara a l'hospital
i a les dotze cada dia fan l'animal
Les set boles de cristall que algú els ha tirat
els ha fet dormir i no poden despertar

Anem...

La mòmia del rei inca duia un braçalet
i el professor Tornassol se'l va trobar
No sabem perquè dimonis se'l va posar
i per això ara el tenen ells i l'hem de salvar.

Anem...

ESCENA 7^a

(Som en un poble del Perú. Hi ha un indi que representa el policia peruà. Entren en Tintín i el capità.)

Indi 1 : Bon dia, senyors. Benvinguts al Perú.

Tintín 2: Gràcies, inspector. Sóc en Tintín i ell és el capità Haddock.

Indi 1 : Molt de gust. Vostès diran.

Tintín 2: Fa pocs dies van segrestar el nostre amic, el professor Tornassol. Tenim sospites força segures de què es troba en un vaxell, el “Pachacamac” que arriba avui al port.

Indi 1 : El “Pachacamac”? A veure... *(Remena uns papers.)* Sí, és veritat. Està prevista la seva arribada avui.

Capità Haddock 2 : Li volem demanar que envii tots els seus homes al vaixell per mirar d'alliberar el professor. El tenen una colla d'inques de pa sucat amb oli.

Indi 1 : Com? Inques? Bé... ehem... un moment... que em demanen aquí al costat...

(El policia s'aixeca i s'aparta d'ells. Apareix l'inca espia que parla amb ell i se'n va. L'indi torna.)

Indi 1 : Em sap molt de greu, senyors, però m'acaben d'avisar els guardes del port que el vaixell acaba d'arribar, però que han hisat la bandera de la quarantena.

Tintín 2: La quarantena? Què vol dir?

Capità Haddock 2 : Mil dimonis se'ls emportin! Vol dir que hi ha una malatia a bord i que no pot pujar ni baixar ningú en quaranta dies!

Indi 1 : Exactament. Ho sento, però no els podem ajudar. Si em disculpen...

Tintín 2: Però segur que és una enganyifa! Ja deuen haver tret el professor del vaixell i els perdrem de vista!

Indi 1 : Senyors, no s'hi pot fer res. Adéu siau!

(Tintín i el capità es mouen mentre l'indi 1 marxa. Apareixen els altres dos indis, l'inca 1 i l'inca espia que els segueixen.)

Capità Haddock 2 : Va, Tintín, passegem pels carrers del port i preguntem a la gent si han vist el professor. Si l'han baixat del vaixell, algú els deu haver vist.

Tintín 2: D'acord capità! Potser tenim sort.

(S'acosten a un dels indis.)

Tintín 2: Perdoni, no ha vist per casualitat...

Indi 2 : No, jo no he vist res.

Capità Haddock 2 : No s'ha fixat si d'aquell vaixell...

Indi 2 : No senyor, no he vist res. *(L'indi 2 marxa corrent.)*

Capità Haddock 2 : Grumet desvergonyat! Què li passa?

(S'acosten a l'indi 3.)

Tintín 2: Escolti, bon home. Veu el senyor d'aquesta foto? Potser l'ha vist per aquí...

Indi 3 : No, senyor... no l'he vist enlloc.

Capità Haddock 2 : Miri's bé la fotografia. Segurament l'acompanyaven uns..

Indi 3 : Que no, senyors, deixi'ns estar, no hem vist ni aquest home ni a ningú!

(Marxa corrents.)

Capità Haddock 2 : Seran mamelucs caragirats! Com poden ser d'aquesta manera?

Tintín 2: No s'enfadi, capità. Jo diria que tenen por.

Capità Haddock 2 : Por? De qui? De nosaltres?

Tintín 2: No crec, capità. Hi ha alguna cosa que els impedeix dir-nos res.

Capità Haddock 2 : Però d'aquesta manera no trobarem mai el professor. *(Marxen.)*

Inca 1 : Aquestes són les teves ordres del Noble Fill del Sol, Huascar. Ho has entès?

Inca espia : Sí, no perdré de vista els estrangers. Intentaré que deixin de buscar el seu amic.

Inca 1 : Procura també que ningú els ajudi.

Inca espia : Això és molt fàcil. La por a què els caigui a sobre la fúria del rei Sol és molt gran.

Inca 1 : Doncs va, ves! Jo aniré amb els altres i portarem el sacríleg fins el temple.

Inca espia : Bon viatge. Quan tingui la feina feta, aniré cap a allà.

(Marxen un per una banda i l'altre per on han marxat Tintín i el capità.)

ESCENA 8^a

(Amb teló tancat, apareixen Dupont i Dupond.)

Dupont : Ara no només ha desaparegut el professor, sinó que també en Tintín i el capità.

Dupond : Va no rondinis, que els trobarem a tots tres!

Dupont : I els trobarem per aquí?

Dupond : “Si no es aquí, es en Pekín, y si no, en Pokón.”

(Marxen i s'obre el teló. Som al poble del Perú. Hi ha en Tintín i el capità. L'inca espia els mira.)

Capità Haddock 2 : Jo no he vist res... jo no sé res... res, res, res! No hi ha manera! Els tenen a tots ben escagarrinats aquests inques de la punyeta!

Tintín 2 : Si no canvia la sort, no sé pas què farem...

(Apareix en Zorrino, venent fruita. Darrere seu els indis 2 i 3.)

Indi 2 : On vas, Zorrino, tan carregat?

Indi 3 : No voldràs pas que t'ajudem, oi?

(Donen un cop a la safata de fruita i li tiren tot per terra.)

Zorrino : Ooooohm què feu? *(S'ajup per tal de recollir la fruita però el comencen a molestar.)*

Indi 2 : Vinga, Zorrino, que no pots recollir la fruita? Et falten mans?

Indi 3 : Ja que està posat així, porta'm a casa que estic cansat! *(S'hi asseu a sobre)*

Zorrino : Ai... deixeu-me estar!

Tintín 2 : Voleu parar? Què us heu cregut, aprofitar vos d'un nen més petit que vosaltres?

Capità Haddock 2 : Això, això, banda de zapoteques, deixeu el nano!

Indi 2 : No us fiqueu allà on no us demanen, estrangers!

Indi 3 : No ens molesteu a nosaltres, que només estem jugant amb ell!

(L'indi 2 s'acosta per atacar en Tintín, però s'ajup i li dona un cop a la panxa. L'altre indi va cap al capità, però el fa empotrar contra la paret. Els dos indis marxen.)

Tintín 2: Estàs bé, noi? Com et dius?

Zorrino : Sí senyor! Em dic Zorrino. Us estic molt agraït, estrangers! Moltes, moltes gràcies!

Capità Haddock 2 : De res, noi, però ves amb compte.

Zorrino : Escolteu, com que vosaltres m'heu ajudat, jo també us puc ajudar. Sé on han portat el vostre amic.

Tintín 2: Què? Ho saps?

Zorrino : Tothom ho sap, però tenen por de parlar. Han anat a les muntanyes, cap al temple del sol.

Capità Haddock 2 : I on està això exactament?

Zorrino : Us hi puc portar. Demà, a primera hora del matí, ens trobem aquí i hi anirem.

(En Zorrino marxa. Se'ls acosta l'inca espia.)

Tintín 2: Finalment sembla que ens ha canviat la sort.

Inca espia : Estrangers, escolteu... He vist com defensàveu aquell noi quan no calia que ho féssiu. Veig que sou nobles i valents. Per això us adverteixo que no aneu més enllà d'aquest poble.

Tintín 2: Ho sento, però hem de salvar el nostre amic.

Inca espia : En aquest cas, teniu aquest medalló. Potser us ajudarà en algun moment. *(Marxa.)*

Capità Haddock 2 : Cada vegada estic més bocabadat.

Tintín 2: Va, capità, preparem-nos per a l'expedició!

(Marxen i entren l'inca 2 i l'indi 1.)

Inca 2 : Sembla que a Huascar se li ha entendrit el cor. No podem permetre que vagin a les muntanyes.

Indi 1 : Però què podem fer? Estan decidits a anar-hi! Jo ja he fet el què havia de fer. El noble fill del sol pot estar satisfet amb el meu servei.

Inca 2 : Sí. Però a partir d'ara ens n'encarregarem nosaltres. Aquests estrangers mai tornaràn al seu país.

Indi 1 : I què li passarà al noi?

Inca 2 : A Zorrino? Mai haura d'haver decidit ajudar-los. Seguirà el seu mateix destí.

Indi 1 : Pobre!

(Marxen.)

ESCENA 9^a

(En Tintín, el capità i Zorrino caminen per la selva.)

Capità Haddock 2 : Per cent mil dimonis! No s'acabarà mai aquesta selva?

Zorrino: No es preocupi, capità. Demà sortirem de la selva i gairebé ja haurem arribat al temple.

Capità Haddock 2 : Això mateix vas dir ahir, Zorrino.

Zorrino : Sempre es queixa tant, el capità?

Tintín 2: Ui, si es queixa... és com el barrufet rondinaire!

Capità Haddock 2 : Primer, aquells camps inacabables, després aquelles muntanyes de més de 3.000 metres... Gairebé un allau ens enterra a tots! Ara aquesta selva infranquejable... Vull sortir d'aquí, rellamp!

Tintín 2: Pacència, capità, cada vegada som més a prop.

(Surten d'escena. Apareixen els inques.)

Inca 3 : Bona feina, Huascar, ens pensàvem que els havies perdut.

Inca espia : De cap de les maneres. Sempre els he tingut sota vigilància, tal com m'havia encomanat el Noble Fill del Sol.

Inca 4 : Ara només cal que acabem amb ells. Com ho fem?

Inca espia : Un allau a les muntanyes va estar a punt de fer la feina per vosaltres. Però el jove estranger és molt llest i va saber com protegir-se. És bo i savi.

Inca 5 : Vigila, Huascar, ja saps que la teva compassió és massa generosa, fins i tot amb els que mereixen un càstig.

Inca espia : Tot i això, podríem aconseguir el nostre objectiu sense fer mal a ningú.

Inca 3 : I com ho penses fer? Tens alguna idea?

Inca espia : Agafem el nen, en Zorrino. Si es queden sense el guia, mai podran arribar al Temple. La seva entrada els passarà desapercibuda.

Inca 5 : Farem el què dius, Huascar. Tot i la teva bondat, et respectem i sabem que allò que penses i fas és sempre el més correcte.

(Marxen i tonen a aparèixer Tintín, Zorrino i el capità. Estan dormint. Entren els inques i s'emporten en Zorrino. Tintín i el capità es desperten.)

Tintín 2: Bon dia, capità! Bon dia, Zorrino! Zorrino? Zorrino!

Capità Haddock 2 : A les armes!! Eh? Què passa?

Tintín 2: En Zorrino no hi és! Ha desaparegut!

Capità Haddock 2 : Mil milions de trons i llamps! On és? Ens ha abandonat!

Tintín 2: No capità, aquí sembla com si haguessin arrossegat algú. Se l'han emportat!

Capità Haddock 2 : I ara què farem? Sense ell, no sabem on anar!

Tintín 2: Doncs anem a recuperar-lo! Seguim aquests senyals d'herbes trencades!

(En Tintín i el capità marxen darrere els inques. Apareixen amb en Zorrino.)

Inca 4 : Hauríem d'haver esborrat el rastre que hem deixat darrere nostre. Ens podrien seguir.

Inca 3 : Quan es despertin i es trobin sols, tornaran enrera o es perdran. Dubto que s'atreveixin a seguir-nos.

Inca 5 : Huascar va dir que el jove era molt espavilat.

Inca 3: No serà tant!

(Calla de cop perquè quan es gira es troba amb en Tintín)

Inca 3 : Caram, potser sí que ets llest, doncs.

Tintín 2: Deixeu anar en Zorrino!

Inca 4 : I què passa si no ho faig?

Capità Haddock 2 : Que te les veuràs amb aquest amic que tinc a les mans, cotorra llenguda!

(Apareix el capità amb una escopeta.) Va, depressa!

(Deixen anar en Zorrino, que s'abraça a en Tintín.)

Tintín 2: I ara marxeu, i no ens seguïu més! *(No es mouen.)* He dit que marxeu!

(El capità dispara i els inques marxen corrents.)

Zorrino : Gràcies, Tintín! Gràcies, capità! És la segona vegada que em salveu!

Tintín 2: No ens donis les gràcies. Som nosaltres que t'agraïm que ens ajudis a trobar el nostre amic. Té, queda't aquest medalló, potser et dona sort.

Capità Haddock 2 : Però, què, Zorrino, falta molt per aquest Temple rebullit o no?

Zorrino : No capità! De fet, si no m'equivoco, pot ser que hi hagi una entrada secreta per aquí.
Sí, ja ho recordo Seguiu-me!

(En Zorrino es posa a caminar més depressa fins que arriben a l'entrada d'una cova.)

Tintín 2: És per aquí, Zorrino?

Zorrino : Sí, aquí hi ha un túnel que ens portarà fins el Temple. Hem arribat a la fi del nostre viatge.

Capità Haddock 2 : El final del viatge, però el començament del moment més perillós.

(Entren a la cova.)

ESCENA 10^a

(Amb el teló tancat, apareixen en Dupont i Dupond.)

Dupont : Quants dies portem caminant?

Dupond : Diria que ja portem cinc setmanes en ruta. Sembla una missió impossible!

Dupont : Clar, com totes les aventures de Tintín, una missió impossible, ell les va inventar!

Dupond : Ah sí? I com ho saps, això?

Dupont : Fixa't: tin-tin-tin-tin-tin-tin-tin...

Dupond : ... i el Milú?... i el Milú?...

(Marxen i s'obre el teló. Som al Temple del Sol. Hi ha tots els inques, el rei i Huascar. En Tintín, el capità i en Zorrino surten per un forat.)

Tintín 2: Oh! Ja hem arribat!

Inca 1 : Agafeu-los!

(Els inques agafen els tres arribats. I els fan agenollar.)

Rei inca : Com goseu vosaltres, estrangers, profanar el Temple sagrat del Sol? Com goses tu, Zorrino, guiar-los fins aquí? T'has convertit en un traïdor als teus avantpassats.

Capità Haddock 2 : Calla, invertebrat escabetxat!

Tintín 2: Capità, no empitjori la situació! Noble Fill del Sol, som aquí perquè estem buscant un amic nostre, el professor Tornassol. Creiem que és aquí.

Rei inca: El professor que tu dius va cometre un acte impur i se l'ha de castigar! Porteu-lo aquí!

(Els inques 2 i 3 marxen i tornen amb en Tornassol.)

Tintín 2 i Capità Haddock 2 : Professor!

Professor Tornassol : Amics! Què fan per aquí? També els han convidat a sortir a la pel·lícula?

Rei inca : El vostre amic va posar-se un braçalet que pertany a Rascar-Capac, i això és un fet imperdonable. Per això ha estat sentenciat a mort.

Tintín 2: Com? A mort? Però Noble Fill del Sol! No ho pot fer això! És injust!

Rei inca : Per aquest motiu vosaltres tres l'acompanyareu en el seu destí. Prepareu la foguera!

Capità Haddock 2 : Caldereta reescalfada! Ves-hi tu a la foguera!

Tintín 2: Zorrino, ensenya el medalló!

(En Zorrino ensenya el medalló i tots queden glaçats.)

Rei inca : On has robat aquest medalló, vailet?

Zorrino : Jo no l'he robat, me l'ha donat ell.

Rei inca : I tu, maleït siguis! Com t'has apoderat d'ell? Robant a les nostres tombes?

Inca espia : He estat jo, Noble fill del Sol qui va donar aquest medalló a l'estranger.

Rei inca : Tuuuu? I per què ho vas fer, Huascar?

Inca espia : Aquest estranger no és com els altres. Defensa els menys protegits, és bo, i el motiu del seu viatge és molt noble. Per això li vaig donar. He fet malament?

Rei inca : No. El medalló ha salvat en Zorrino, que és qui el tenia. Ells segueixen condemnats.

Capità Haddock 2 : Estem llestos!

Rei inca : Tot i que, escoltant les sàbies paraules de Huascar, us concedeixo una gràcia. Podeu escollir quin dia voleu morir.

Capità Haddock 2 : Caram! Quin detall! Moltes gràcies! “No hase falta desir nada más!”

Rei inca : Aquesta situació mai hauria arribat si vosaltres haguessiu complert la vostra feina.

Inca 3 : Perdoneu, Noble Fill del Sol. Ho vam intentar, però no vam poder.

Inca 5 : Ens van agafar per sorpresa quan menys ens ho esperàvem.

Inca 4 : Us demanem clemència i prometem servir-vos amb més eficiència que mai.

(Els inques s'agenollen mentre es veu en Tornassol xiuxiuejant una cosa a en Tintín.)

Tintín 2: Noble Fill del Sol! Ja hem escollit el dia!

Capità Haddock 2 : Què fas, insensat!

Tintín 2: Confii en mi, capità. Volem ser executats d'aquí dues setmanes a les 3 de la tarda.

Rei inca : El vostre desig serà respectat. Tanqueu-los fins el dia de l'execució!

(Els inques s'emporten en Tintín, en Tornassol i el capità.)

Inca 2 : La vostra estada al Temple serà molt curta, estrangers!

Inca 1 : D'aquesta sí que no us escapareu!

Capità Haddock 2 : Tintín, espero que sàpigues el què et fas!

ESCENA 11^a

(Som al temple. Hi ha tres pals al mig de l'escenari. Hi ha Zorrino, Huascar, el rei inca i els cinc inques.)

Inca 3 : La posició del sol ens indica que aviat serà l'hora assenyalada per l'estranger.

Rei inca : Aneu-los a buscar!

(Marxen els inques 2, 3 i 5.)

Zorrino : Si us plau, Noble Fill del Sol, perdona'ls. Ells no han fet res! No són com els altres estrangers que es van endur la mòmia al seu país.

Inca espia : No s'hi pot fer res, Zorrino. Per molt que ens dolgui, el sol ha dictat sentència, i contra això no hi podem anar.

Inca 4 : Hauries d'estar content per haver-te salvat d'aquesta mort que ara els espera.

Inca 1 : I hauries d'estar agraït perquè t'hem acollit com a un dels nostres.

(Entren els inques amb els presoners.)

Capità Haddock 2 : Deixeu-me anar, ninots de fira! Ja sé caminar solet! Tintín! Per què no vas escollir un dia d'aquí 50 anys?

Tintín 2 : Calmi's capità! Està tot controlat.

Capità Haddock 2 : Mal llamp se t'emporti! Com pots estar tan tranquil! Ens van a rostir com pollastres a l'ast!

Tintín 2 : El professor em va dir una cosa l'altre dia. Una cosa que ens salvarà.

Professor Tornassol : Quin dia més bonic que fa, eh? I tota aquesta gent que ens està aplaudint... Hola! Hola a tots!

Inca 2 : Aquest home és ben estrany. A punt de ser cremat i saluda al poble.

Inca 5 : La veritat em sap una mica de greu i tot. Li he agafat "carinyo".

(Els lliguen als pals.)

Rei inca : Bé. Ha arribat la vostra hora. Teniu alguna cosa a dir abans d'encendre el foc?

Tintín 2: Escolta'm bé, Noble Fill del Sol. El vostre Déu no està d'acord amb aquest sacrifici.
Allibera'ns si no vols que s'enfadi.

Rei inca : Com goses parlar del Sol, tu, que véns de lluny per robar-nos la nostra història... ja n'hi ha prou! Enceneu la pira!

Zorrino : No! Pietat!

Capità Haddock 2 : Carteristes! Dromedaris! Piròmans!

(Huascar s'acosta amb el foc. Els inques canten. El capità mira de bufar.)

Professor Tornassol : Que és l'aniversari d'algú?

Tintín 2: Escolta'm, sol poderós, astre sobirà! Demostra al teu poble que no desitges la nostra mort! Gran Pachacamac, amaga el teu rostre brillant!

(De sobte, el sol es comença a amagar. És un eclipsi. Els inques criden espantats i es reuneixen tots junts.)

Capità Haddock 2 : Un eclipsi! Molt bona, Tintín!

Professor Tornassol : Qui ha tancat els llums?

Rei inca : *(agenollant-se)* Perdona'ns, estranger T'ho suplico! Fes que el Sol torni a brillar! Et donaré tot el què em demanis!

Tintín 2: Et crec, noble inca. Tinc fe en les teves paraules. No tinguis por, que ordenaré al Sol que torni a brillar. Oh, astre poderós, tingues pietat del teu poble i dona'ls la teva llum!

(El Sol torna a sortir.)

Rei inca : Gràcies! Gràcies! Allibereu-los, ràpid!

(Els inques deslliguen els presoners.)

Capità Haddock 2 : *(saltant, ballant i agafant en Tornassol)* Visca, visca!

Rei inca : Oh, noble estranger, a qui el mateix Sol obeeix. Acompanya'm dins el temple.

(Maxen tots cap a dins.)

ESCENA 12^a

(Amb el teló tancat, apareixen en Dupond i Dupont.)

Dupont : Dupond!

Dupond : Què passa, Dupont?

Dupont : Crec que hem de tornar. Tinc la sensació que aviat tindrem notícies d'en Tintín.

Dupond : Ah, sí? I seran bones o dolentes?

Dupont : Penso que bones. Però quan tringarem a tornar? Som molt lluny de casa?

Dupond : Lluny? No gens, si estem al costat. No ens hem mogut d'aquest teatre e tota l'estona.
És cert! Anem!

(Marxen i s'obre el teló. Som al temple.)

Rei inca : Bé, benvolguts amics. Ara només falta que us guiem fins la ciutat per poder tornar a casa vostra.

Tintín 2 : Sí, però voldria demanar-li un favor més.

Rei inca : Tu diràs.

Tintín 2 : Es tracta dels set homes que estan sota el vostre poder, dormits i sense moure's.

Inca espia : Aquell homes van profanar les nostres tombes i es van emportar símbols inques!

Tintín 2 : Només volien fer conèixer al món la vostra cultura tan meravellosa!

Rei inca : Està bé. Huascar, ves a la sala del gran sacerdot i comunica-li que alliberi els estrangers del seu malefici.

Inca espia : Així ho faré, Noble Fill del Sol. M'acompanyes, Zorrino?

Zorrino : Sí. Adéu Tintín, capità, professor. Gràcies per tot.

Capità Haddock 2 : Adéu Zorrino, cuida't! I ves amb compte no et vulguin rostir un dia!

Tintín 2 : Bé, Noble Fill del Sol. Marxem. Gràcies per la teva acollida.

Capità Haddock 2 : Ho deus dir de broma, no?

Tintín 2 : Va, capità, sigui educat per una vegada!

Capità Haddock 2 : D'acord... Adéu siau, passi-ho bé, fins l'any que ve...

Professor Tornassol : Que marxem?

Tintín 2 : Sí, professor, tornem a casa. No en té ganes?

Professor Tornassol : Oh! Sí! A casa!

(Surten tots per a cantar.)

Missió complerta, ha estat un èxit
tornem a casa amb el professor Tornassol
I els científics, per fi es desperten
hem trencat l'encanteri d'en Rascar Capac.

Hem travessat tot l'oceà
i fins els Andes hem arribat
Pugem muntanyes, baixem muntanyes
tot per trobar el Temple del Sol
I ara això s'acaba, a casa tornem!

En aquest temple viuen uns inques
com si encara fóssim al segle disset
Adoren el sol, el seu astre rei
enmig de les muntanyes tenen el seu món

Però ja hem vist que realment
són grans persones, són bona gent
I ara que ens toca tornar a casa
ens duem la seva amistat
I ara això s'acaba, els enyorarem.

Missió complerta...

Hem travessat tot l'oceà
i fins els Andes hem arribat
Pugem muntanyes, baixem muntanyes
tot per trobar el Temple del Sol
I ara això s'acaba

Tornem, tornem, tornem!!!!

FI